

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 36C/239/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112212937
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Mazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2014:7112212937.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I samosudkyňou JUDr. Alenou Mazúrovou v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, proti žalovanému: V. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom S. X, XXX XX H., za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 66, 089 01 Svidník, v konaní o zaplatenie 387,61 EUR s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 187,61 EUR s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 187,61 EUR od 23.10.2010 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Konanie v časti o zaplatenie sumy 69,00 EUR s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 69,00 EUR od 23.10.2010 do zaplatenia z a s t a v u j e .

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou zo dňa 2.4.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k úhrade sumy 387,61 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 23.10.2010 do zaplatenia a trov konania, to všetko titulom neuhradenia ceny za poskytnuté služby a zmluvnej pokuty. Svoj nárok odôvodnil tým, že so žalovaným dňa 3.2.2010 uzavrel Zmluvu č. A4883200, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy žalobca vypožičal žalovanému SIM kartu, ktorá umožňovala žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. Pri uzavretí Dodatku k zmluve č. A4883200 odpredal žalovanému mobilný telefón značky LG KU990i za kúpnu cenu 19 EUR. Tým, že žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb za obdobie 28.5.2010-29.8.2010 porušil zmluvné povinnosti a v zmysle Dodatkov k zmluvám je povinný zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 200 EUR. Žalobca preto pokusom o pokonávku zo dňa 8.10.2010 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a výšku zmluvnej pokuty, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote, ale žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Žalobca teda požadoval zaplatenie sumy za neuhradené služby vo výške 187,61 EUR a zmluvnú pokutu vo výške 200,00 EUR a k žalovanej istine si žalobca uplatňoval úrok z omeškania vo výške 9 %, a to počnúc dňom nasledujúcim po dátume splatnosti uvedenom v pokuse o pokonávku, t.j. od 23.10.2010.

Písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 3.1.2013 žalobca v snahe predísť procesnej neistote, pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 200 EUR, keďže ustanovenie dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka Rozsudkom KS Prešov, sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s § 53a Občianskeho zákonníka, je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. V súlade so zákonom sa žalobca žalobou v súlade s vyššie uvedeným domáha nároku vo výške škody voči žalovanému, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón LG KU 990i, a to vo výške 131,00 EUR (ďalej len „škoda“). Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, t.z. škodu žalobcu, ktorú žalovaný spôsobil žalobcovi tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Žalovaný si bol v zmysle dodatku vedomý že mobilný telefón je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaný zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatkoch, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu). Okrem škody za akciový telefón, žalobcovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si žalobca neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty. Výpočet spôsobenej škody, ktorú žalovaný spôsobil žalobcovi je 131,00 EUR (150,00 EUR - 19,00 EUR). Na základe uvedeného žalobca požadoval zaplatenie istiny vo výške 318,61 EUR (187,61 EUR+ 131,00 EUR) spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 23.10.2010 do zaplatenia.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Vzhľadom na skutočnosť, že ide o drobný spor v zmysle § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (hodnota pohľadávky bez príslušenstva neprevyšuje 1000 eur), súd v súlade s § 115 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania.

Súd vykonal vo veci dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav.

Z písomnej zmluvy súd zistil, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 3.2.2010 Zmluvu o pripojení č. A4883200, na základe ktorej žalobca žalovanému vypožičal SIM kartu, ku ktorej bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXX XXX XXX, za účelom využívania telekomunikačných služieb poskytovaných žalobcom. Žalovaný si zvolil užívateľský program Volania všetkým 100 + večer a víkend + nonstop zdarma. Z obsahu zmluvy vyplýva, že jej neoddeliteľnú súčasť tvoria Všeobecné podmienky spoločnosti žalobcu na poskytovanie verejnej telefónnej služby (ďalej len „Všeobecné podmienky“), Cenník služieb a Informácie o poskytovaných službách.

Z článku 6 bodu 6.2 b/ Všeobecných podmienok účinných od 1.10.2006 vyplýva, že účastník, ktorým sa rozumie osoba, ktorá so žalobcom uzavrela zmluvu o pripojení, je povinný platiť cenu za poskytnuté služby podľa zmluvy a Cenníka až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní v súlade s článkom 11 bod 11.8 Všeobecných podmienok.

Z článku 11 bodu 11.6 Všeobecných podmienok vyplýva, že zúčtovacie obdobie priradené účastníkovi začne plynúť od dátumu vykonania prvého odpočtu poskytovaných služieb a nepresahuje 31 za sebou idúcich kalendárnych dní.

Z článku 11 bodu 11.8 Všeobecných podmienok vyplýva, že žalobca po skončení zúčtovacieho obdobia vyhotoví vyúčtovací doklad alebo faktúru, ktorou vyúčtuje cenu poskytnutých služieb počas zúčtovacieho obdobia. Lehota splatnosti faktúry je 14 dní odo dňa jej vystavenia.

Z článku 11 bodu 11.9. Všeobecných podmienok vyplýva, že účastník zodpovedá za včasné uhradenie vyúčtovanej ceny poskytnutých alebo požadovaných služieb vo faktúre doručenej na poslednú známu adresu pre zasielanie faktúr a písomností, ktorú účastník oznámil žalobcovi.

Z článku 4 bodu 4.4 písm. a) Všeobecných podmienok vyplýva, že spoločnosť žalobcu je oprávnená odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po jej splatnosti.

Súd ďalej zistil, že účastníci konania uzavreli dňa 3.2.2010 aj Dodatok k zmluve o pripojení, predmetom ktorého bola dohoda o aktivácii účastníckeho programu, ako aj kúpna zmluva, na základe ktorej žalobca so zľavou predal žalovanému mobilný telefón typu LG KU990i za kúpnu cenu vo výške 19,00 EUR a tiež dohoda, že žalobca poskytne žalovanému aj ďalšie výhody v nadväznosti na dohodu o právach a povinnostiach zmluvných strán spojených s poskytnutím týchto výhod, uvedenú v Prílohe č.1 tohto Dodatku, označenej ako Bonusy ponuky „Zmena Primy na Paušál - akcia“ zo dňa 1.2.2010.

Z článku 2 bodu 2.3. tohto Dodatku (okrem iného) vyplýva, že žalovaný sa zaviazal, že po dobu 24 mesiacov (doba viazanosti) zotrvá v zmluvnom vzťahu založenom predmetnou zmluvou v spojení s týmto dodatkom, ďalej, že neuskutoční žiaden úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu zmluvy alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti a tiež, že sa nedopustí takého konania alebo nedá svojim konaním žiaden podnet, na základe ktorého by žalobcovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo zmluvu vypovedať z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností, na ktoré sa žalovaný zaviazal.

Z článku 2 bodu 2.5. tohto Dodatku vyplýva, že v prípade porušenia niektorej z povinností žalovaného ako účastníka uvedených v bode 2.3. tohto Dodatku (najmä, ale nielen, ak nezaplatí splatnú cenu za poskytnuté služby, ak vykoná úkon smerujúci k ukončeniu platnosti tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti) sa žalovaný zaviazal zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 200,00 EUR.

Žalobca poskytnuté telekomunikačné služby žalovanému vyúčtoval faktúrami, ktoré pripojil k žalobe. Faktúrou č. 1007760689 zo dňa 28.7.2010, splatnou dňa 11.8.2010 vyúčtoval cenu služieb vo výške 1,33 EUR. Faktúrou č. 8042006474 zo dňa 28.7.2010, splatnou dňa 11.8.2010 vyúčtoval cenu služieb vo výške 7,60 EUR. Faktúrou č. 8040951847 zo dňa 28.5.2010, splatnou dňa 11.6.2010 vyúčtoval cenu služieb vo výške 92,14 EUR. Faktúrou č. 8041478911 zo dňa 28.6.2010, splatnou dňa 12.7.2010 vyúčtoval cenu poskytnutých služieb vo výške 86,54 EUR.

Z interného dokladu žalobcu č. SOS kódu MA209 súd zistil, že predajná cena mobilného telefónu typu LG KU 990i k 3.2.2010 bola vo výške 150,00 EUR.

Súd ďalej zistil, že žalobca listom označeným ako Pokus o pokonávku zo dňa 8.10.2010 žiadal žalovaného, aby mu uhradil dlžnú sumu, vyúčtovanú faktúrami titulom ceny poskytnutých služieb vo výške 187,61 EUR, ako aj zmluvnú pokutu vo výške 200,00 EUR pre porušenie zmluvných povinností, najneskôr do 22.10.2010.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 citovaného zákona, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 písmena a/ citovaného zákona, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písmena b/ citovaného zákona, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní,

Podľa § 40 ods.1 citovaného zákona, všeobecné podmienky verejnej telefónnej služby obsahujú najmä zmluvné podmienky.

Podľa § 41 ods. 2 citovaného zákona, tarifa obsahuje najmä ceny za jednotlivé služby, bezplatné služby, podrobnosti o jednorazových, pravidelne sa opakujúcich a variabilných cenách vrátane počiatočného a konečného termínu zúčtovacieho obdobia a spôsobu úhrady týchto cien.

Podľa § 43 ods.5 citovaného zákona, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník:

b) nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti,

e) opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca ako poskytovateľ verejnej telefónnej služby a žalovaný ako užívateľ tejto služby dňa 3.2.2010 uzavreli zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb žiadaných žalovanou. Zmluvu bolo potrebné posúdiť podľa zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách. Súd konštatoval, že zmluva o pripojení bola uzavretá platne, keďže obsahuje všeobecné náležitosti požadované zákonom pre právne úkony (ust. § 43 a nasl. Občianskeho zákonníka), ako aj osobitné podstatné náležitosti predpísané v ust. § 43 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách pre zmluvu o pripojení, a to druh služby, miesto jej poskytovania, čas, po ktorý sa bude služba poskytovať (doba neurčitá) a cenu za služby - odkazom na Cenník.

Z vyššie citovaného § 42 ods.1 písm. a) zákona o elektronických komunikáciách vyplýva, že žalobca ako poskytovateľ má právo na zaplatenie ceny poskytnutej verejnej služby podľa tarify. Povinnosť žalovaného zaplatiť cenu poskytnutej služby v súlade so zmluvou o pripojení a tarifou vyplýva z vyššie cit. ust. § 42 ods.4 písm.b) zákona o elektronických komunikáciách, ako aj z článku 6.2. Všeobecných podmienok, tvoriacich neoddeliteľnú súčasť uzatvorených zmlúv o pripojení, tak ako to vyplýva z ust. § 43 ods.1 cit. zákona. Podľa ust. § 42 ods.4 písm. b) citovaného zákona, v nadväznosti na článok 11 Všeobecných podmienok bol žalovaný povinný hradiť cenu služieb, poskytnutých navrhovateľom v jednotlivých zúčtovacích obdobiach, vyúčtovaných faktúrami, v lehote splatnosti faktúr, t.j. 14 dní od vystavenia faktúry.

Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie ceny poskytnutých služieb vo výške 187,61 EUR. Súd mal za preukázané, že žalobca vyúčtoval cenu služieb, poskytnutých žalovanému vyššie citovanými faktúrami spolu vo výške 187,61 EUR (1,33 + 7,60 + 92,14 + 86,54). Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie uplatnenej sumy vo výške 187,61 EUR z tohto titulu.

Žalobca sa popri istine titulom nezaplatennej ceny služieb domáhal aj zaplatenia úrokov z omeškania. Úroky z omeškania tvoria príslušenstvo pohľadávky v zmysle ust. § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka prvá veta, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Nakoľko žalovaný porušil svoju povinnosť uhradiť cenu poskytnutých služieb riadne a včas, dostal sa do omeškania a žalobcovi tak v zmysle ust. § 517 Občianskeho zákonníka vzniklo právo požadovať úroky z omeškania. Omeškanie sa spája so splatnosťou dlhu. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania z celej istiny počnúc od 23.10.2010. V poradí posledná z faktúr, ktorými žalobca účtoval žalovanému cenu poskytnutých služieb, bola splatná dňa 11.8.2010. Zhrnúc uvedené je teda nepochybné, že žalovaný je v omeškaní s celým dlhom titulom nezaplatennej ceny služieb najneskôr od 12.8.2010. Keďže žalobca si uplatnil úroky z omeškania až od 23.10.2010, súd jeho návrhu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 187,61 EUR počnúc od 23.10.2010 až do zaplatenia. Výšku úrokov z omeškania súd určil v súlade s vyššie cit.ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., v znení účinnom do 31.1.2013. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola vo výške 1, %; po zvýšení o osem percentuálnych bodov jej výška činí 9,0 % ročne. Výšku úrokov z omeškania tak súd priznal žalobcovi v súlade s jeho žalobou.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, navrhovateľ môže vziať za konania návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 3 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Vzhľadom na nepochybný dispozičný úkon žalobcu vo veci samej, ktorým skôr než sa začalo pojednávanie, vzal späť návrh na začatie konania v časti istiny 69,00 EUR spolu s úrokom z omeškania

vo výške 9 % ročne zo sumy 69,00 EUR od 23.10.2010 do zaplattenia, súd toto konanie v tejto časti istiny s príslušenstvom v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení zastavil.

Žalobca sa okrem ceny dodaných služieb domáhal aj zaplattenia sumy 131,00 EUR s príslušenstvom, titulom náhrady škody. Z rozhodovacej činnosti súdu mu je známe, že žalobca potom ako sú mu zamietané žalobné návrhy, v ktorých sa domáha zaplattenia zmluvnej pokuty, z dôvodu, že predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprípustné pre jeho neprijateľnosť, vzhľadom na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011, je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplattenie týchto zmluvných pokút, je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú, už nepožaduje zaplattenie zmluvnej pokuty ale domáha sa ako aj v tomto konaní náhrady škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. V prejednávanej veci je tento rozdiel 131,00 EUR, a zaplattenie ktorého odôvodňuje vznikom škody vzniknutej porušením povinnosti žalovaného.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka sú:

- a/ porušenie právnej povinnosti,
- b/ existencia škody,
- c/ príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou,
- d/ zavinenie.

Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť buď protiprávnym konaním alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané. Uskutočnený úkon je protiprávny vtedy, ak v súvislosti s ním došlo k porušeniu právnej povinnosti, ktorá vyplýva zo všeobecne záväzných právnych predpisov a iných noriem, ktoré mal škodca zachovávať, ale aj k porušeniu právnej povinnosti, ktorá vyplýva zo zmlúv alebo z iných právnych úkonov.

Pod pojmom škody treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Rozoznávame skutočnú škodu a ušlý zisk. Pod skutočnou škodou treba rozumieť zmenšenie majetku poškodeného.

Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku. Vzťah medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody musí byť bezprostredný.

Zavinenie je určitý psychický, vnútorný vzťah škodcu k vlastnému konaniu, priečiacemu sa objektívnemu právu a ku škode ako k výsledku tohto konania. Občiansky zákonník nevymedzuje formy zavinenia, preto pri výklade foriem zavinenia sa aj v občianskoprávnej praxi vychádza z ich vymedzenia v Trestnom zákone, ktorý rozlišuje úmyselné zavinenie a nedbanlivostné zavinenie a tie sa vnútorne členia na stupne

zavinenia; úmyselné na priamy úmysel, pri ktorom konajúci chcel spôsobiť škodu a na nepriamy úmysel, pri ktorom konajúci vedel, že môže spôsobiť škodu a pre prípad, že ju spôsobí, bol s tým uzrovený. Nedbanlivosť môže byť vedomá, pri ktorej konajúci síce nechcel spôsobiť škodu, avšak vedel, že ju môže spôsobiť a bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že ju nespôsobí. Nedbanlivosť môže byť aj nevedomá, pri ktorej konajúci nechcel spôsobiť škodu, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje pomery vedieť mal alebo vedieť mohol.

Súd konštatuje, že v danom prípade neboli splnené všetky predpoklady pre záver o zodpovednosti žalovaného za vznik škody, najmä, nebola splnená podmienka porušenia právnej, v danom prípade zmluvnej povinnosti, od ktorej žalobca odvíjal svoj nárok.

Žalobca odvodzuje povinnosť žalovaného zaplatiť mu sumu 131,00 EUR od jeho povinnosti na náhradu škody pre porušenie zmluvnej povinnosti. Žalobca mal zmluvnú povinnosť porušiť tým, že v rozpore so zmluvou (v prejednávacom prípade so zmluvami) nezotrval po dobu 24 mesiacov v zmluvnom vzťahu so žalobcom, čím porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby, tzv. doby viazanosti, a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Aby súd mohol žalobcovi priznať právo na náhradu škody, musia byť zo strany žalobcu preukázané, a to kumulatívne naplnenie všetkých predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorými sú: protiprávny úkon (resp. porušenie povinnosti), vznik škody, príčinná súvislosť medzi vznikom škody a porušením právnej povinnosti a zavinenie. Porušenie právnej povinnosti, teda aj zmluvnej povinnosti, je teda nevyhnutným predpokladom pre zodpovednosť za škodu podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka. V prípade, že toto porušenie nie je dané, nemožno vyvodzovať zodpovednosť za škodu podľa tohto ustanovenia. V občianskom súdnom konaní je povinnosťou účastníka konania preukázať, resp. označiť dôkaz, že ním tvrdená skutočnosť existuje. Táto povinnosť, tzv. dôkazné bremeno zaťažuje tohto účastníka konania. Ak sa teda žalobca domáha práva na náhradu škody podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka musí minimálne tvrdiť, že žalovaný porušil konkrétnu zmluvnú povinnosť a následne musí túto skutočnosť preukázať. V prejednávacom prípade žalobca všeobecne tvrdí, že žalovaný porušil povinnosť užívať služby žalobcu po dobu 24 mesiacov. Podľa bodu 4.1 Všeobecných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy, platnosť zmluvy zaniká dohodou zmluvných strán, odstúpením od zmluvy, výpoveďou niektorou zo strán alebo smrťou, resp. zánikom účastníka. Okrem týchto všeobecných podmienok upravuje právo na odstúpenie od zmluvy o pripojení zo strany podniku, teda žalobcu, aj § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, s účinnosťou do 31.12.2011, a § 44 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, s účinnosťou od 01.01.2012. V danom prípade však žalobca nepreukázal (a ani netvrdil), že by bol toto svoje právo využil a relevantným, zákonom resp. zmluvne upraveným spôsobom ukončil zmluvný vzťah so žalovaným. Žalobca iba tvrdí, že žalovaný povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti porušil, pretože neplatil za poskytnuté služby riadne a včas. Neplatením ceny poskytnutých služieb však zmluvný vzťah medzi účastníkmi nezanikol. Z tohto dôvodu nebolo v konaní dokázané, že žalovaný nedodrжал povinnosť užívať služby poskytované žalobcom a že zmluva zanikla riadnym spôsobom, teda zanikla písomnou dohodou zmluvných strán, písomným odstúpením od zmluvy, jednostrannou písomnou výpoveďou, či smrťou odporcu. Vzhľadom k tomu, že nie je splnený jeden z nevyhnutných zákonných predpokladov na vznik žalovaného zodpovednosti za škodu, a to porušenie právnej povinnosti, od ktorého žalobca odvodzuje vznik škody, z dôvodu hospodárnosti sa súd nezaoberal okolnosťami ohľadne vzniku škody, samotnou výškou škody a príčinnou súvislosťou medzi nepreukázaným porušením zmluvnej povinnosti a vznikom škody.

Zhrnúc vyššie uvedené súd nárok žalobcu na zaplatenie sumy 131,00 EUR, vrátane príslušenstva zamietol.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. Žalobca ako účastník konania mal vo veci úspech len v časti istiny 187,61 EUR s príslušenstvom, pretože žaloba v časti 69,00 EUR bola zastavená a v časti 131,00 EUR bola zamietnutá. Vzhľadom na to, že žalobca, žalovaný a tiež vedľajší účastník boli v konaní úspešní len čiastočne a s poukazom na pomer úspechu a neúspechu, ktorý v danej veci predstavuje 3,20 % (úspech vo výške 200,00 EUR, t.j. 51,60 % mínus neúspech v časti 187,61 EUR t.j. 48,40 %), súd pri použití ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z účastníkov konania, a to aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd, v dvoch písomných vyhotoveniach.

V zmysle § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, a akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V zmysle § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.